

Сынко, ты си вынѣгы съ мене; и всичко-то мое,
 32 твое е: А трѣбваше да ся възвеселимъ и да ся
 възрадвамы, защото тойзи твой братъ мъртъвъ
 бѣ и оживѣ, и загынѣлъ бѣ и намѣри ся.

ГЛАВА 16.

- 1 Говорѣше оцѣ на ученицы-тѣ си: Бѣше нѣ-
 кой си богатъ человекъ, който имаше домо-
 строитель, и го наковладихъ нему, че разсыпу-
- 2 ва имѣніе-то му. И повыка го и рече му: Що
 е това което слушамъ за тебе? дай смѣткѣ-тѣ
 на домостроительство-то си; защото не можешъ
- 3 вече да си домостроитель. Тогдажь домострои-
 тель-тѣ рече въ себе си: Що да сторѣхъ, понеже
 господарь-тѣ ми отнема отъ мене домостроите-
 льство-то? да копаѣхъ не могъ, да просѣхъ срамъ
- 4 мя е. Разумѣхъ що да направѣхъ, за да мя прие-
 мѣтъ въ кѣшцы-тѣ си, кога бѣдѣхъ измѣстень
- 5 отъ домостроительство-то. И повыка всякого отъ
 длѣжницы-тѣ на господаря си, и рече на пѣр-
 вый-тѣ: Колко си длѣженъ на господаря ми?
- 6 А той рече: Сто ваѣмъ масло. И рече му: Земи
 запискѣ-тѣ си, и сѣдни скоро та напиши пет-
- 7 десеть. Послѣ рече другому: А ты колко си
 длѣженъ? И той рече: Сто кора жито. И ка-
 зува му: Земи си запискѣ-тѣ, и пиши осмде-
- 8 сетъ. И похвали господарь-тѣ неправедный-тѣ
 домостроитель, че разумно сторилъ; защото сы-
 нове-тѣ на тойзи вѣкъ въ свой-тѣ си родъ сѣхъ
- 9 по хытри отъ сынове-тѣ на видѣлинѣ-тѣ. И азъ
 ви казувамъ: Направѣте си пріятели отъ богат-
 ство-то на неправдѣ-тѣ, за да вы пріемѣтъ въ
- 10 вѣчны-тѣ обиталища, когато оскѣдѣете. Вѣр-
 ный-тѣ въ малко-то, и въ много-то е вѣренъ; а
 неправедный-тѣ въ малко-то, и въ много-то е
- 11 неправедень. И тѣй, ако въ неправедно-то бо-